

РЕШЕНИЕ

№ 7734

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5163** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на И. И. Я., [ЕГН] с постоянен адрес: гр. С., район „В.“, [улица], ет. 5, срещу Решение № ПИ-204/26.05.2022 г. на директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С220022-022-0031870/19.05.2022 г. по изпълнително дело № [ЕГН]/2015 г., издадено от П. П. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и на потвърденото с него постановление. Излагат се доводи, че неправилно и незаконосъобразно са предприети действия по налагане на запор върху банкова сметка на жалбоподателят в „Банка ДСК“ ЕАД. Твърди се, че запорираната сметка е специална клиентска сметка на адвокат, съгласно чл. 39, ал. 1 от Закона за адвокатурата и същата не следва да бъде запорирана. Възраженията се поддържат в хода на съдебното производство лично от жалбоподателят, същия депозира писмени бележки в срок.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С., чрез упълномощения си процесуален представител юр. Б. прави искане за оставяне на жалбата без уважение, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда

приема за установено следното:

В ТД на НАП С. срещу лицето И. И. Я. с ЕГН [ЕГН] е образувано изпълнително дело №[ЕГН]/2015г. за събиране на установени и изискуеми публични вземания, които към датата на издаване на процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки /19.05.2022 г./ са в общ размер на 150 395,85 лв., от които главница в размер на 101 510,92 лв. и лихва в размер 48 884,93лв.,представляващи задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, установени с подадени от лицето годишни данъчни декларации по ЗДДФЛ за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др. и декларации образец №б - приложение №4 към чл. 2, ал, 2 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодатели, осигурители за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, съдържащи данни за дължими суми за ДОО, за здравно осигуряване,за УПФ,за данъка по ЗДДФЛ за периоди от 2013 г. до 2022 г. вкл. и задължения за глоби и такси, установени с изпълнителни листа.

От наличните по административната преписка писмени доказателства се установява, че за образуваното изпълнително дело до длъжника първоначално е изпратено съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК, както и са издавани разпореждания за присъединяване на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК, с които към изпълнителното дело са присъединявани публични вземания, представляващи задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, установени с подадени от лицето данъчни и осигурителни декларации с взыскател Национална агенция за приходите.

По преписката не са налице данни за предприети действия от страна на длъжника за плащане на задълженията.

За неплатените публични задължения по изпълнителното дело №[ЕГН]/2015 г. в размер 150 395,85 лв., от които главница в размер на 101 510,92 лв. и лихва в размер 48 884,93лв., с Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С220022-022-0031870/19.05.2022г. публичният изпълнител е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в Първа Инвестиционна Банка АД, ТБ ДСК ЕАД, И. А. Б. АД,Ю. България АД и У. Б. АД.Едновременно с издаването на постановлението е изпратено Запорно съобщение с изх. №С220022-003-0025716/19.05.2022 г. до Банка ДСК ЕАД, връчено по електронен път на 19.05.2022г. От страна на Ил. Я. е подадена жалба, с вх. №94-И-285/20.05.2022 г. и жалба вх. №94- И-285#2/25.05.2022г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу ПНОМ.С решение №ПИ-204/26.05.2022г.Директорът на ТД на НАП–С. е оставил без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх.№С220022-022-0031870/19.05.2022г. по изпълнително дело №[ЕГН]/2015г., издадено от П. П. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.,като е дал указания да се съберат доказателства за банковата сметка на жалбоподателят в ДСК ЕАД.

Решението е изпратено на оспорващия на 27.05.2022г.Жалбата срещу решението е депозирана в деловодството на Административен съд – София-град на 01.06.2022 г.,същата е в срок.

С оглед цялостното изясняване на делото от фактическа страна, беше изискано дело №370/2019г. на Административен съд–Благоевград, както и дадена възможност на жалбоподателят да представи писмени доказателства /договор с ДСК/, че процесната сметка в Банка ДСК ЕАД е адвокатска такава. По повод изпълнение на указанията на директора на ТД на НАП–С., по адм. преписка е приложен отговор от ДСК ведно с договор. В о.с.з. жалбоподателят е представил постановление на СРП от 10.10.2022г. за отказ да се образува досъдебно производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно нормата на чл. 195 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител. Същите се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП – С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по реда на чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП–С., постановено по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона.

В случая постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 167, вр. чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Директорът на ТД на НАП - С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Тоест законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 от ДОПК условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, от своя страна, поставя като изискване за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събиране на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника,

като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително затруднено следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му.

В процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки са изложени мотивите, обосновавали нуждата от обезпечение, основани на събраните доказателства по преписката, с оглед изискването, съдържащо се в чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Необходимо и достатъчно условие, за да се приеме, че са изпълнени законовите изисквания за наличие на задължителни реквизити - фактически и правни основания, е от съдържанието на обстоятелствената част на акта да става ясно какво е приел за установено от фактическа страна административният орган, издател на акта, и какви са правните основания за издаване на акта. В обжалваното постановление тези изисквания за наличие на фактически и правни основания на акта са изпълнени, поради което съдът счита, че не е налице порок, обуславящ незаконосъобразността и налагащ отмяната му.

Процесната обезпечителна мярка е наложена на основание разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ДОПК, регламентираща случаите на налагане на обезпечителни мерки на установено по размер и изискуемо публично задължение.

По отношение на доводите на оспорващия във връзка с налагането на заповед върху банковата му сметка в „Банка ДСК“ ЕАД, финансов център „Б.“ с IBAN [банкова сметка], следва да бъде отбелязано следното:

Разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Закон за адвокатурата, гласи: „Паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от адвоката или от адвоката от Европейския съюз, могат да се внесат в банка по клиентска сметка. Клиентска сметка може да разкрива както адвокат или адвокат от Европейския съюз, така и адвокатско дружество. Сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката и на адвоката от Европейския съюз или на адвокатското дружество и не подлежат на запориране.“ Видно от така изразената воля, законодателя е изключил и отделил адвокатската сметка от имуществото на адвоката и като така отделена, същата не подлежи на заповед за задължения на адвоката. В случая от изискваната и представена по делото писмена справка от банка ДСК ЕАД с приложени документи е видно, че: И. И. Я. е титуляр на сметка № [банкова сметка], открита на 11.01.2019г. на основание

сключен Договор за разплащателна сметка (приложение 1).Видно от клаузите на същия,сметката не е открита като специална клиентска сметка на основание чл.39 от Закона за адвокатурата.Клиентът има открита и спестовна компонента № 0000000026454710,която е част от основната разплащателна сметка и служи за спестяване на средства. Приложен е по делото договора от 01.11.2019г. между оспорващият и длъжностни лица от банка ДСК.Същият не е оспорен от жалбоподателят по реда на чл.193 от ГПК и е приет като доказателство по делото с протоколно определение от 13.09.2022г.Съдът кредитира представените писмени доказателства от ответника.Липсата в случая на доказателства че процесната сметка на оспорващия в ДСК е „адвокатска“ сочат на извод, че наложеният заповест върху същата е законосъобразен.Приложеното постановление на СРП от жалбоподателят е неотнормено към предмета на спора от същото не могат да се изведат изводи,че процесната сметка в ДСК е на адвокат с оглед изложените доводи от жалбоподателят в писмените бележки.

По тези съображения, съдът намира, че не са налице посочените от жалбоподателят основания за отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него (ПНОМ) с изх.№С220022-022-0031870/19.05.2022г.

Предвид изхода на правния спор и направеното своевременно искане на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, и като съобрази, че делото не се отличава с висока степен на фактическа и правна сложност, съдът намира, че на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, изчислено съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100.00 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата И. И. Я.,[ЕГН] с адрес:гр.С., [улица],ет.5,срещу Решение №ПИ-204/26.05.2022г. на директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх.№С220022-022-0031870/19.05.2022г.по изпълнително дело №[ЕГН]/2015г.,издадено от П. П. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА И. И. Я.,[ЕГН],адрес:гр.С., район „В.“, [улица],ет.5 да заплати на ТД на НАП – С.,сумата от 100 лв.(сто лева),представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия:

